

РЕШЕНИЕ

№ 5972

гр. София, 30.10.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XX КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 02.10.2020 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Миглена Недева

Боряна Бороджиева

при участието на секретаря Дора Тинчева и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **5998** по описа за **2020** година докладвано от съдия Миглена Недева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 – чл. 228 от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл.63, ал.1 от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по касационна жалба от Х. Т. Х., ЕГН[ЕИК], срещу Решение от 27.05.2020г. по н.а.х.д.№570/2018г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав, състав, с което е потвърдено Наказателно постановление №17-4332-025522 / 06.12.2017г. на началник сектор в Отдел „Пътна полиция“-СДВР, с което НП на касационния жалбоподател на основание чл.185 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 20 лв., за извършено нарушение на чл. 20, ал. 1 от ЗДвП и на основание чл. 175, ал. 1, т.5 от ЗДвП е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 100 лв. за извършено нарушение на чл. 123, ал. 1, т.1 от ЗДвП.

Като касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК се сочат допуснати от първоинстанционния съд нарушения на материалния и процесуален закон; конкретно – незаконосъобразност на изводите на СРС, че в АУАН и в НП нарушението и обстоятелствата, при които е извършено са описани съгласно изискванията на чл.42 и чл.57 ЗАНН; както и че необосновано, при липса на доказателства, е прието, че касаторът е извършил нарушенията, в това число, че съдът е могъл да назначи

съдебно-техническа експертиза, която да отговори на въпроса: възможно ли е уврежданията по мотопеда да се получат вследствие на контакт с МПС-то на касатора. Също се изтиква и нарушение, поради неуважаване на искане за анализане на запис от камерите на кръстовището, където се е случило твърдяното ПТП. Иска се да се отмени решението на СРС и заедно с него да се отмени наказателното постановление, с определения в него размер на административното наказание. В съдебно заседание доводите се поддържат от касатора.

Ответникът по касация, редовно уведомен, не изпраща представител и не изразява становище по подадената касационна жалба.

Представителят на Софийска градска прокуратура излага становище за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд – София - град, XX касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН и от надлежна страна, поради което е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Софийски районен съд е установил от фактическа страна, че на 30.08.2017г. около 19.10 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от пл. „С. гара“ към [улица], касаторът управлявал собствения си лек автомобил марка „Рено Трафик“ с регистрационен номер СА 6604 ТС, като на кръстовището с [улица]избутал от платното за движение изчакваш разрешителен сигнал на светофарната уредба мотопед „П.“ с рег. [рег.номер на МПС] , управляван от В. А.. В резултат на удара бил механически увреден ауспухът на мотопеда, като Х. продължил да се движи с управляваното от него МПС и напуснал мястото на пътното транспортно произшествие без да уведоми компетентните органи. А. слязъл от мотопеда и заснел с мобилния си телефон регистрационната табела на автомобила, управляван от Х. и уведомил КАТ. На място пристигнали служители на КАТ, които снели сведение от А. и извършили оглед на местопроизшествието. След изготвяне на протокол за ПТП и скица на произшествието, служителите на О“ПП“- СДВР извършили проверка и установили самоличността на извършителя. Х. е призован, снети са му обяснения и му е съставен АУАН. Въз основа на АУАН е издадено оспорваното НП.

За да постанови оспореното решение първоинстанционният съд е приел, че при съставянето на акта за установяване на административно нарушение и на наказателното постановление не са допуснати съществени нарушения на производствените правила, издадени са от компетентни органи в предвидените в закона срокове. Прието е също така, че визираните в наказателното постановление административни нарушения са безспорно установени и деянието не съставлява маловажен случай на административно нарушение.

Решението е правилно.

Преценката на първоинстанционният съд относно установените по делото релевантни факти не подлежи на касационен контрол, доколкото при обсъждането на доказателствата не е допуснато превратно тълкуване или вътрешно противоречие и непоследователност. За да приеме за установена фактическа обстановка и извършването на нарушението, СРС е взел предвид и обсъдил подробно всички

доводи, изложени във въззивната жалба и дал отговори на всички поставени като спорни въпроси по фактите и приложението на закона.

Съдът счита, че законосъобразно и в съответствие със събраните по делото доказателства СРС е приел, че вмененото на наказаното лице нарушение по т.2 от НП правилно е квалифицирано като такова по чл. 123, ал. 1, т. 1 ЗДвП, Според чл. 123, ал. 1, т. 1 от ЗДвП водачът на пътно превозно средство, който е участник в пътнотранспортно произшествие, е длъжен без да създава опасност за движението по пътя, да спре, за да установи какви са последиците от произшествието. Санкционната норма на чл. 175, ал. 1, т. 5 от ЗДвП предвижда лишаване от право да управлява МПС за срок от 1 до 6 месеца и глоба от 50 до 200 лв. за водач, който наруши задълженията си като участник в ПТП. Безспорно е доказано, че Х. не е спрял да установи последиците от ПТП, въпреки, че е възприел другия участник в ПТП, който е изпълнил това задължение, а вместо това е напуснал местопроизшествието. Същият не е проверил какви са последствията и дали има причинени щети и пострадали хора, като по този начин съвсем съзнателно е нарушил разпоредбата на чл. 123, ал.1, т.1 ЗДвП, като нито е известил служителите на отдел „ПП” при СДВР, нито е изчакал пристигането им. Административно-наказателната отговорност на касатора е ангажирана правилно. Настоящата касационна инстанция споделя изцяло мотивите на СРС относно размера на наложената глоба.

Съгласно чл. 20, ал.1 от ЗДвП водачите са длъжни да контролират непрекъснато пътните превозни средства, които управляват. В случая безспорно се установява, че на 30.08.2017 г. около 19.10 ч. в [населено място], по [улица]с посока на движение от пл. „С. гара“ към [улица], касаторът поради лош контрол на управляваното от не го МПС е избутал от платното за движение изчакация на светофарната уредба мотопед „П.“ и по този начин реализира ПТП с него. Санкционната разпоредба на чл. 185 ЗДвП предвижда, че за нарушения на ЗДвП и на издадените въз основа на него нормативни актове, за което не е предвидено друго наказание, виновните се наказват с глоба в размер до 20 лв. Споделят се изводите на СРС, че предвид възможността да настъпят и физически увреждания на водача на мотопеда, санкцията правилно е определена в предвидения от закона максимален размер.

Районният съд е обсъдил подробно представените по делото доказателства, които са непротиворечиви, и е стигнал до обосноваания извод, че нарушението е извършено от касатора. Последният не представя доказателства, които да оборват този извод. СРС е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при което е извършено. При субсидиарното действие на НПК, районният съд е изпълнил служебното си задължение да проведе съдебното следствие по начин, който е осигурил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички обстоятелства, включени в предмета на доказване по конкретното дело, при точното съблюдаване на процесуалните правила относно събиране, проверка и анализ на доказателствената съвкупност, и не е допуснал нарушения на съдопроизводствените правила. Районният съд е събрал необходимите и относими доказателства, за чието съществуване са налице данни по делото; в обжалваното решение е изложил мотиви относно преценката на доказателствата, която е извършил и въз основа на последните е направил изводи, които настоящият състав споделя. Съдът счита, че са изяснени всички обстоятелства,

представляващи елементи от фактическия състав на административното нарушение. С оглед на изложеното, касационната инстанция споделя изводът, че АУАН и НП не страдат от пороци нито от процесуално естество нито по отношение на приложението на материалния закон, в това число относно размера на наложената санкция.

Неоснователно е възражението за недоказаност на административно-наказателното обвинение. Съгласно чл.189, ал.2 от ЗДвП, редовно съставените актове по този закон имат доказателствена сила до доказване на противното. Така установената от специалния закон доказателствена сила на редовно съставените АУАН действително не е обвързваща за съда в съответствие с разпоредбите на чл.14, ал.1, чл.305, ал.3 от НПК, вр.чл.84 от ЗАНН и Постановление №10/1973г., поради което във фазата на съдебно оспорване АУАН се цени наред с всички останали събрани по делото доказателства. При положение, че другите събрани по делото доказателства не само не внасят съмнение относно описаната в АУАН фактическа обстановка, а напротив - я потвърждават, правилно решаващият съд я е приел за установена по несъмнен и безспорен начин. При липсата на доказателства, опровергаващи констатациите на контролните органи, отговорността на наказаното лице е ангажирана правилно.

Неоснователни са доводите на касатора, че не е назначил съдебно-техническа експертиза, както и не е анализирал записи от пътнотранспортното произшествие от камерите на кръстовището. Вярно е, че въззивният съд не е назначил съдебно-техническа експертиза, както и не е анализирал записи от пътнотранспортното произшествие. Такова искане, обаче от наказаното лице не е обективизирано в хода на проведеното пред СРС производство. Тези процесуални действия не са задължителни, освен за изясняване на фактическата обстановка по делото. В случая, обаче същата е напълно ясна и се потвърждава от представените по делото доказателства. Настоящата съдебна инстанция счита, че съдът е провел съдебното следствие по начин, който да обезпечи всестранното и пълно изясняване на всички обстоятелства по случая и разкриване на обективната истина, като по делото са разпитани всички лица, имащи отношение по случая, разгледани и обсъдени са всички писмени доказателства. Не споделя извода на касатора, че решението на СРС се основава само на обясненията дадени от св. А., тъй като всички приложени по делото доказателства безспорно установяват, че е реализиран съставът на нарушенията по чл. 123, ал. 1, т.1 от ЗДвП и по чл. 20, ал.1 от ЗДвП.

Не е налице маловажен случай по чл.28 ЗАНН. Липсват данни за смекчаващи отговорността обстоятелства, които да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушения от подобно естество, следователно не са налице предпоставки за прилагане на чл.28 ЗАНН.

По изложените съображения съдът намира, че при постановяване на обжалваното решение не са допуснати съществени нарушения на процесуални правила или на материалния закон, поради което същото следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на осн. чл. 221, ал.2, предл. I от АПК, Административен съд София - град, XX-ти касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 27.05.2020 г. по н.а.х.д.№ 570 / 2018 г. по описа на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 14-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

2.

ЧЛЕНОВЕ: 1.